

SAMOPRISPEVEK III

Objekti skupnega ljubljanskega pomena

Porodnišnica, avdiologopetski oddelek, lutkovno gledališče in varstveni delovni center so objekti, za katere vsa Ljubljana združuje sredstva iz naslova tretjega samoprispevka.

Ker redno poročamo o napredovanju naših, občinskih objektov, je prav, da se informiramo tudi, kako je s skupnimi objekti.

Kaj lahko povemo o porodnišnici? Izveden je natečaj za izdelavo investicijsko tehnične dokumentacije. Natečaja se je udeležilo šest ponudnikov. Najugodnejšega bo izbrala žirija, ki je sestavljena iz predstavnikov skupnosti tretjega samoprispevka, bodočega uporabnika, skupščine mesta Ljubljane, medobčinske zdravstvene skupnosti in ZIL TOZD Inženiring in predstav-

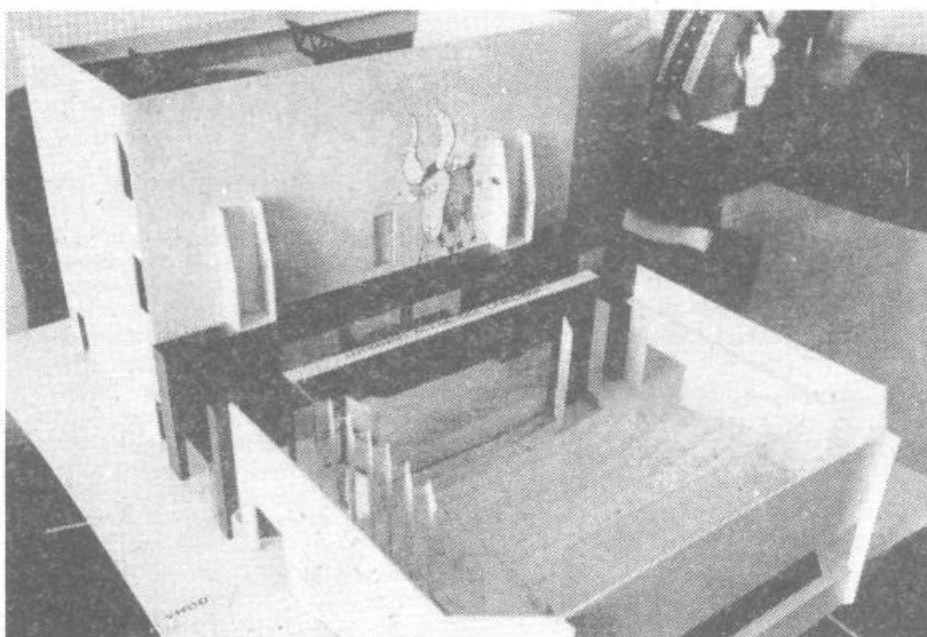
nik DAL. Upamo, da bodo z izbiro zaključili še ta mesec.

Izgradnja avdiologopetskega oddelka poteka po terminskem planu, zato lahko pričakujemo, da bo končana marca prihodnje leto.

Sredi poletja prihodnje leto, ali natančneje avgusta 1984, naj bi bilo predano uporabniku Lutkovno gledališče.

Kar zadeva Varstveni delovni center lahko povemo, da je izdelan in potrjen projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja in investicijski program. V teku je razpis za izbor najugodnejšega izvajalca del in pridobitev mnenja komisije za ekonomsko upravičenost investicije.

N. Č.



Maketa bodočega Lutkovnega gledališča

PRISPEVKA NAŠIH ŠOLARJEV

Protestiram

Sem proti onesnaževanju sveta, izumiranju določenih vrst rastlin in živali, sem proti lakoti v svetu in izkoriščanju ljudi. Zakaj? Poskušala bom na svoj način odgovoriti na to vprašanje.

Živimo na planetu, ki postaja nam, živalim in rastlinam vedno bolj tesen in umazan. Onesnažujemo ga sami s svojimi odpadki. Medtem ko na drugi strani prodiramo v novi svet elektronike, za sabo pa puščamo odpadke, kateri nas bodo pokopali. Posledica tega je izumiranje določenih vrst rastlin in živali, vendar na njihovo mesto ne prihajajo nove vrste. Nekateri ljudje so postali lakomni na vse, kjer lahko dobiš denar in tako sam postaneš bogatejši, a človeštvo revnejše. Pobijajo živali, da bi dobili njihovo kožo, okle ali meso, da bi dobili denar. Živali padajo pod smrtnimi streli pušk, rastline pa se utapljajo v onesnaženem ozračju. Malokateri človek se zaveda, kaj to pomeni, kdor pa to ve, ne more dosti pomagati. Denar je za nekatere sveta vladar. Jaz pa sem drugačnega mnenja.

Zakaj potrebujemo vse to orožje, vse te elektronske stroje...? Če pa jih že moramo imeti, jih proizvajajmo na drugačen način, ne uničujmo narave. Uporabljamo jih za drugačne namene. Koliko denarja potratimo za nepomembne stvari. S tem denarjem bi lahko nahranili milijone ljudi, ki stradajo, otroke, ki umirajo...

Poleg tega pa še uničujemo mater naravo, katera nas je ustvarila in nam dela pogoje za življenje.

Na tem svetu sta se rodili in še živita ter se borita za svoj obstanek dve vrsti ljudi: izkoriščevalci in izkoriščanci. Čeprav pravijo, da tega ni in da do tega ne sme priti, se večina ljudi zaveda, da je tako vedno bilo in bo morda za vedno tako tudi ostalo. Ne vem

zakaj hočejo nekateri ljudje imeti več kot ostali. Saj smo vsi istega - človeškega rodu, živimo enak način življenja in smo si tako rekoč sosedje. Delimo si isto zemljo ter uživamo njeno dobro. Zakaj si ne bi bili enaki, se med seboj razumeli. Če bi živeli složno, ne bi bilo potrebno oboroževanje, s tem tudi ne bi onesnaževali narave in iztrebljali živalskih vrst. Ljudje ne bi bili lačni, živeli bi v slogi in miru na planetu Zemlja.

Vem, da moj spis ne bo dosti pomagal k spremenitvi sveta, da bodo ljudske množice še naprej delale za krute gospodarje, ki svetu želijo smrt in uničenje. Le toliko, da sem nekomu lahko napisala in izrazila svoje misli, čeprav ga ne poznam.

Kralj Lidija

8. b. r. OŠ VLADO MIKLAVC VRHOVCI

Oh, ti odrasli

»Cin, cin, cin, cin!«

»Klik!«

»Ura pa ta ura. Saj je nemogoče, da bi bila ura že šest!!« pravim še vsa zaspana.

Vstanem naredim nekaj telovadnih vaj, se umijem, počesem, oblečem in pojem zajtrk. Toda preden odidem v šolo, moram zbuditi mamo, da mi, kot je že njena navada, da nekaj nasvetov in opozoril.

»Pojdi peš v šolo, ali ne vidiš, da je zunaj še megla!«

»Da, prav«, pravim.

»Bodi pridna!«

»Da prav.«

»Poslušaj, učit...!«

Pohitim in planem na kolo ter se odpravim v šolo.

V šoli zopet iste besede kot doma.

Komaj čakam, da poteče šest ur.

»Cin, cin, cin!!!«

»Zvoni, juhu!!!!« nekdo zakliče.

»Zdrvim k vratom. Prerinem se do garderobe in se obujem. Sedem na kolo, poženem in že sem doma.

Komaj odprem vrata, že slišim mamin glas, ki me sprašuje.

»Kako je bilo v šoli?«

»Ali si bila vprašana?«

»Ali si bila pridna?«

»ITD«

»ITD«

»ITD«

Na vsa njena vprašanja odgovorim DA, le za drugo vprašanje NE.

Znoči se!

Ura je 9.

Odpravim se spat.

Sanjam o tem, kako jaz sprašujem mamo o nepomembnih stvareh. Dani se! Pričnem se zbuditi! Ko odprem oči, zagledam mamo, ki me nekaj sprašuje. Pokrijem se čez glavo in zavpijem.

»OH, TI ODRASLI!!!«

Dogič Emina

8. a razred

PRI IZGRADNJI DOMA PIONIRJEV V DOLENJSKIH TOPLICAH

Viški pionirji med najuspešnejšimi!

Mineva že šesto leto, kar poteka akcija zbiranja finančnih sredstev za izgradnjo Doma pionirjev pod partizanskim Rogom. V ta namen je bilo porabljenih že 16 milijonov din, s čimer je bila zgrajena I. in deloma II. faza tega objekta.

Pionirji so se vključili v zbiranje finančnih sredstev za izgradnjo tega doma in po sprejetem samoupravnem sporazumu iz leta 1977 oziroma 1978, naj bi vsak slovenski pionir prispeval 40 din, kar pomeni 7.678.000 din. Do sedaj so pionirji uspeli realizirati sprejete obveznosti v višini 85,4 odstotka. Dejstvo je torej, da v nekaterih slovenskih občinah še vedno niso izpolnili sprejetih obveznosti.

Zaradi izredne podražitve gradnje, neizpolnjenih obveznosti, določenih s samoupravnim sporazumom in nujnosti dograditve II. faze objekta (jedilnica in mobilna kuhinja), je nujna nadaljnja akcija zbiranja finančnih sredstev.

Z zadovoljstvom pa lahko ugotovimo, da so pionirji naše občine v tej akciji dosegli izjemen uspeh, ki jih uvršča med najprizadevnejše pionirje Slovenije.

Njihova obveznost po samoupravnem sporazumu je znašala 284.200 din, uspelo pa jim je zbrati 404.987 din, približno 12 starih milijonov več, kot je to zahteval samoupravni sporazum.

S prodajo znamkic so prav tako zbrali 12 starih milijonov, tako da je njihov celotni prispevek za izgradnjo Pionirskega doma v Dolenjskih toplicah 528.437 din.

Menimo, da pionirji zaslužijo vso pohvalo in da jim bo sedanji uspeh spodbuda pri podobnih akcijah.

SONJA BORŠTNAR

Obiskali smo prijateljsko šolo Zmaj-Jovo Jovanovič

Od leta 1972 potekajo stalni stiki z učenci in učitelji med osnovno šolo Marjan Novak-Jovo, Ljubljana - Vič in osnovno šolo Zmaj-Jovo Jovanovič iz Beograda. Prijateljske vezi so vsako leto tesnejše in globlje. Tudi letos smo se vabilu odzvali in obiskali prijatelje na omenjeni šoli. Proslavljali so pomembne obletnice: 120 letnico ustanovitve šole in 150 letnico rojstva znamenitega

književnika Zmaja-Jovo Jovanoviča, po katerem se šola imenuje. Naši učenci so sodelovali tudi na osrednji kulturni prireditvi v Domu pionirjev. Predstavili so se z baletno in glasbeno točko. Na predlog mentorjev je bilo imenovanih v delegacijo 17 učencev. Učence so spremljali 3 učitelji.

Obisk je trajal od 23. 11. do 25. 11. 1983. V času bivanja v Beogradu smo si ogledali Titov grob, hišo na Uzički ulici 15, Avalo, Jajince in samo mesto Beograd.

Srečali smo se tudi z delegacijo osnovne šole Rudžer Bošković iz Splita in osnovne šole iz Titograda. Z njimi smo navezali prijateljske stike.

Ob slovesu v Beogradu smo spoznali, da imajo naši učenci in delavci šole veliko prijateljev in da je treba sodelovanje med obema šolama še poglobljati.

ANA VEHAR



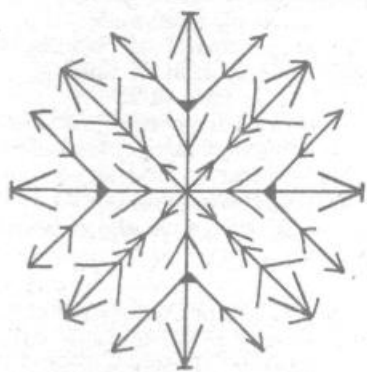
Likovna razstava

Veljko Toman, akademski slikar, se je v počastitev Dneva republike predstavil javnosti na Biotehnični fakulteti TOZD Veterinarstvo.

Veljko Toman je že znan in tudi priznan likovni umetnik. S svojimi samostojnimi razstavami je pričel že 1973. leta, leta 1964 pa se je prvič pojavil na skupinski razstavi. Prvo nagrado in priznanje za svojo ustvarjalnost je prejel v Ivanjici 1970. leta in od takrat naprej je prejel še 17 nagrad in diplom.

Osnovno Tomanovo umetniško zanimanje je bilo in ostaja krajina: kot bi ga obsedla, se vselej znova vrača v iste kraje, ki jih v različnih svetlobnih vtisih dneva ter časovnih in vremenskih obdobjih leta z vehementnimi potezami čopiča zapisuje na papir.

N. Č.



Veliko delovnih uspehov
v novem letu
vam želijo učenci in učitelji
osnovnih šol Vič - Rudnik